

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/60/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114213306
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8114213306.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: BL Telecom collection, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 47 150 513, právne zastúpený: Advokátska kancelária SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, proti žalovanému: P. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, okr. L., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom Nám. legionárov 5, Prešov, IČO: 42 343 828, právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sov. hrdinov 163/66, Svidník, o zaplatenie 461,23 EUR s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 14C/200/2014-95 zo dňa 11.12.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

M e n í rozsudok súdu 1.stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom tak, že žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy prvostupňového konania vo výške 90,98 Eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 45,56 EUR a

- 9,25 %-tný ročný úrok z omeškania zo sumy 14,02 EUR od 18.5.2011 do zaplatenia

- 9,25 %-tný ročný úrok z omeškania zo sumy 17,52 EUR od 18.6.2011 do zaplatenia

- 9,5 %-tný ročný úrok z omeškania zo sumy 14,02 EUR od 18.7.2011 do zaplatenia

a to v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, náhradu trov konania medzi žalobcom a žalovaným nepriznal.

Posledným výrokom vyslovil, že náhradu trov konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom na strane žalovaného nepriznáva.

Právne odôvodnil svoje rozhodnutie súd prvého stupňa ust. § 43 ods. 1, 2, § 42 ods. 1, 5 Zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách a ust. § 3 ods. 3 Zákona č. 250/2007 Z.z., ust. § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 53a ods. 1, § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

Súd prvého stupňa konštatoval, že je nepochybné, že zmluva uzavretá medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu je ako tzv. štandardná alebo formulárová zmluva zmluvou spotrebiteľskou s poukazom na § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy ale tiež podľa § 52 ods. 1 OZ v znení účinnom od 1.1.2008.

Súd prvého stupňa považoval za dôvodné vyhovieť žalobe v časti o zaplatenie ceny za poskytnuté služby v sume 45,56 EUR (14,02+17,52+14,02), keďže nemal preukázané, aby žalovaný cenu za poskytnuté služby uhradil (jednotlivé faktúry za obdobie od 1.4.2011 do 30.6.2011 so splatnosťou k 17. dňu nasledujúceho mesiaca). Z prisúdenej sumy súd priznal zároveň zákonný úrok z omeškania s

poukazom na § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku, t.j. odo dní nasledujúcich po splatnosti jednotlivých faktúr.

Ohľadom uplatnenia zmluvnej pokuty vo výške 199 EUR súd prvého stupňa poukázal na právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 11C/380/2014 zo dňa 25.6.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 9.8.2014, na základe ktorého bolo určené, že obsahovo zhodná podmienka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pričom podľa citovaného ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka je žalobca ako právny nástupca dodávateľa povinný zdržať sa takejto podmienky, preto súd nemohol poskytnúť ochranu takto uplatnenému nároku a v časti tejto zmluvnej pokuty žalobu zamietol.

Ohľadom ďalších zmluvných pokút, a to pokuty za Magio box (150 EUR), pokuty za diaľkový ovládač 16,77 EUR), pokuty za kartu (19,95 EUR) a pokuty za ostatné príslušenstvo (29,95 EUR), súd prvého stupňa poukázal na skutočnosť, že žalobca vôbec nepreukázal ich dojednanie, nie je zrejmé za akých okolností a v akej výške ich žalobca môže žiadať. Navyše, keďže neboli v zmluve vôbec dojednané, teda nemohli byť dojednané ani písomne, preto by už boli aj z dôvodu absencie písomného dojednania neplatné. V tejto časti preto súd prvého stupňa považoval žalobu za nedôvodnú, nakoľko žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal vznik záväzku žalovaného uhradiť žalobcovi takéto druhy pokút v uvedenej výške, preto súd aj v tejto časti žalobu zamietol.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., pričom pomerne neúspešnejší žalobca nemá právo na náhradu trov konania a pomerne úspešnejší žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil.

Náhradu trov konania nepriznal ani vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval na strane pomerne úspešnejšieho žalovaného, keďže jeho trovy nepovažoval súd zároveň nepriznal náhradu trov konania ani vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval v konaní na strane pomerne úspešnejšieho žalovaného, keďže jeho trovy nepovažoval za účelné pre uplatňovanie práv žalovaného, nakoľko súd z úradnej povinnosti skúma neprijateľné zmluvné podmienky, neplatnosť jednotlivých zmluvných ustanovení a ich dôvodnosť, a teda súd by v predmetnej veci rozhodol rovnako aj bez ingerencie vedľajšieho účastníka.

Proti tomuto rozsudku, a to iba proti výroku, ktorým vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného nebola priznaná proti žalobcovi náhrada trov konania, podal včas odvolanie vedľajší účastník na strane žalovaného. Uviedol, že v konaní vystupuje ako vedľajší účastník na strane žalovaného, ktorý bol v konaní úspešný v podstatnom rozsahu, keď so žalobou uplatnenej sumy 461,23 eur s prísl. bol žalovaný zaviazaný zaplatiť len 45,56 eur s prísl. Preto sa domnieva, že súd prvého stupňa mal zaviazat' žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že neprijateľné zmluvné podmienky, neplatnosť jednotlivých zmluvných ustanovení a ich dôvodnosť súd skúma z úradnej povinností a teda súd by v predmetnej veci rozhodol rovnako aj bez ingerencie vedľajšieho účastníka. Podľa názoru vedľajšieho účastníka na strane žalovaného úvahy súdu, o ktoré oprel napadnutý výrok o trovách konania vyplývajú z mimoprávných predpokladov, nakoľko v právnom poriadku oporu nemajú. Vedľajší účastník vstúpil do konania na podporu žalovaného proti žalobcovi a nie proti súdu, lebo z odôvodnenia napadnutého výroku sa javí, ako keby súd vnímal účasť vedľajšieho účastníka na strane žalovaného v konaní na podporu spotrebiteľa ako účasť zameranú proti súdu. Nie sú apriori toho názoru, že súdy bez ich ingerencie v konaní by rozhodli nesprávne, ale vedia preukázať tisíckami prípadov, že v konaniach, v ktorých nevstúpili na podporu spotrebiteľa, súdy nerozhodovali v súlade so spotrebiteľským právom a vedia preukázať množstvo vecí aj v konaniach, v ktorých vstúpili na podporu spotrebiteľa v postavení vedľajšieho účastníka, že nápravu dosiahli až v rámci opravných prostriedkov. Vedľajší účastník na strane žalovaného nevie dopredu určiť, ako súd v tej ktorej veci rozhodne. Preňho je podstatné zistenie, že žalobca, ktorým je obchodník, sa snaží použiť súd na získanie exekučného titulu proti spotrebiteľovi, ktorý by mohol byť použitý aj na získanie plnení z neprijateľných zmluvných podmienok, z úžery a z nemorálnosti, z neplatných právnych úkonov a z premlčaných nárokov, a to často aj s použitím nekalých obchodných praktík. Podľa názoru vedľajšieho účastníka na strane žalovaného je súd povinný v každej veci rozhodovať ex offa zákonne a spravodlivo. Poukázal na ust. § 1, § 2, § 3 Občianskeho súdneho poriadku. Do pozornosti vedľajší účastník na strane žalovaného dal, že to nie sú oni, kto vyvoláva súdneho konania, lebo vstupujú do konaní, kde už niekto proti spotrebiteľom začal. Z uvedených dôvodov navrhli rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alebo v napadnutý

výrok zmeniť a náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného priznať, tak ako ju vyčíslil v podaní zo dňa 27.06.2014 vo výške 90,98 eur. Náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnili.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného sa vyjadril žalobca. Poukázal na uznesenie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 11Ro/84/2012. Podané odvolanie zo strany vedľajšieho účastníka, ktorý vstúpil do prebiehajúceho konania z vlastného podnetu pokladá za neopodstatnené. V prípade, ak hlavný účastník nevyužije svoje právo podať opravný prostriedok, vedľajší účastník bez jeho prejavu vôle takto konať nemôže. Zároveň poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 10C/64/2012. Vedľajší účastník by bez vedomia hlavného účastníka nemal podávať opravné prostriedky. V takom prípade je postavenie vedľajšieho účastníka zvýhodnené, keďže sa rozhodnutie dotkne výlučne majetkovej sféry hlavných účastníkov. Na podporu svojich tvrdení poukázal žalobca aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30.10.2013 sp. zn. 6Cdo/357/2012. Poukázal na to, že právo podať odpor proti platobnému rozkazu má v zmysle § 174 ods. 2 O.s.p. výslovne len žalovaný. Ide o významné a dispozičné oprávnenie žalovaného, to znamená, že iba žalovaný rozhodne, či podaním odporu odstráni platobný rozkaz ako formu rozhodnutia vo veci samej a bude pokračovať v konaní podľa prejednávacej zásady a zásady kontradiktórnosti, pokiaľ by sa priznalo právo podať odpor aj vedľajšiemu účastníkovi, došlo by tým k popretiu dispozičného práva žalovaného. Podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Potreba súhlasu vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Na uvedenú skutočnosť poukázal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05.02.2013. Preto navrhol, aby odvolací súd odmietol odvolanie vedľajšieho účastníka na strane žalovaného ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku, ktorým súd prvého stupňa náhradu trov konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom na strane žalovaného nepriznal, v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie vedľajšieho účastníka na strane žalovaného je dôvodné.

Podľa ust. 220 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Súd prvého stupňa o trovách konania účastníkov rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. Teda, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa správne zistil, že pomerne neúspešnejší žalobca nemá právo na náhradu trov konania a zároveň, že pomerne úspešnejší žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil. Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že úspešnejší žalovaný by mal na náhradu trov konania právo.

Aj keď súd prvého stupňa správne konštatoval, že vedľajší účastník, ktorý vystupoval v konaní na strane pomerne úspešnejšieho žalovaného by mal tiež právo na náhradu trov konania, aj tak mu ich nepriznal, keďže trovy nepovažoval za účelné pre uplatňovanie práv žalovaného, nakoľko z úradnej povinnosti skúma neprijateľné zmluvné podmienky, neplatnosť jednotlivých zmluvných ustanovení a ich dôvodnosť, a teda v predmetnej veci rozhodol rovnako aj bez ingerencie vedľajšieho účastníka.

Podľa ust. § 142 ods. 3 O.s.p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčíslieť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Pri rozhodovaní o náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane žalovaného súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav ale zo zistených skutočností nevyvodil správny právny záver.

Vedľajší účastník vstúpil do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. spôsobom vyplývajúcim z ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2014. Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že vedľajší účastník vo svojich písomných podaniach namietal práve tie skutkové okolnosti, ktoré boli dôvodom zamietnutia žaloby.

Vedľajší účastník vstúpil do konania iba čo do zmluvnej pokuty vo výške 415,67 eur. Poukázal na ust. § 52 ods. 2, § 53 ods. 1, 5 a § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka. Čo sa týka zmluvnej pokuty, považoval ju za neprijateľnú zmluvnú podmienku a ako takú za neplatnú. otázku neprijateľnosti, a teda neplatnosti zmluvnej pokuty vo vzťahu k spoločnosti Slovak Telekom preukazoval už judikovanými rozsudkami Okresného súdu Bardejov sp. zn. 4C/163/2011 zo dňa 07.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/31/2012 zo dňa 15.03.2012 a rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 4C/161/2011 zo dňa 06.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/32/2012 zo dňa 15.03.2012. Z najnovších rozhodnutí poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 zo dňa 24.04.2012. Preto navrhoval zamietnuť žalobu v časti, v ktorej žalobca uplatňuje zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 415,67 eur. Tu si aj vyúčtoval trovy konania, a to zo sumy 415,67 eur, podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za jeden úkon právnej služby 29,87 eur a 4,04 eur režijný paušál, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom podľa ust. § 13a ods. 1 písm. a), vyjadrenie z 27.06.2014 podľa § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Teda dva úkony po 29,87 eur, 2x režijný paušál 8,04 eur, odmena 75,82 eur, DPH 20% 15,16 eur, teda spolu 90,98 eur.

Zákonodarca v ust. § 137 O.s.p. explicitne u právnických osôb zaoberajúcich sa kolektívnou ochranou práv zvýraznil v rámci indikatívneho výpočtu trov konania aj výdavky takejto osoby. Podľa dôvodovej správy k tomuto zákonnému ustanoveniu „ navrhovaná právna úprava bude dopadať aj na ďalšie právnické osoby, ktoré sú v súlade s právnymi aktmi Európskej únie aktívne legitimované na kolektívnu ochranu zákonom chránených záujmov, napr. vo sfére ochrany pred diskrimináciou alebo vo sfére kolektívnej ochrany práv spotrebiteľa. V týchto prípadoch budú osobitnými predpismi najmä zákon č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Navrhovaná právna úprava bude predstavovať aj výrazný príspevok ku kolektívnej ochrane práv osôb“.

Z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie taktiež nevyplýva žiadny dôvod, pre ktorý by nemala byť poskytnutá právna ochrana aj právnickej osobe. Zásada účinnej súdnej ochrany ako je stanovená v čl. 47 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom (z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-279/09).

Vedľajší účastník práve svojou právnou argumentáciou inicioval a podporoval ochranu žalovaného proti žalobcom uplatnenému nároku a ako to vyplýva z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa, argumentačne bol úspešný, výsledkom čoho bolo zamietnutie žaloby práve v časti, v ktorej vedľajší účastník vstúpil do konania. Súd prvého stupňa teda nesprávne hodnotil kritérium účelnosti trov konania na strane vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Možno konštatovať pravý opak toho, čo uviedol súd prvého stupňa, a to bez ohľadu na to, že odvolací súd nepochybuje o tom, že súd prvého stupňa by aj bez vstupu vedľajšieho účastníka do konania rozhodol vo veci správne a zákonne.

Preto odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom tak, že žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy prvostupňového konania vo výške 90,98 eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia, podľa ust. § 220 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.